

vil man komme til et Beløb pr. Tønde Hartkorn, der vil være meget nær det samme, som Ministeren angav, at der nu betales. Dette er en Feiltagelse; Bidraget vil komme til at udgjøre 24 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde Hartkorn, medens nu enkelte Sogne betale 38 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde Hartkorn. Ved at følge det ærede Udvalgs Forslag fastholder man ikke engang det Bestaaende; man giver en Lettelse i Udgiften for samtlige Beboere i Klitfognene, som ikke selv ere Kliteiere. Hvorvidt de Beboere i Klitfognene, som tillige ere Kliteiere, ville komme til at yde Mere eller Mindre, er meget vanskeligt at beregne, da en Tønde Land Klit og en Tønde Hartkorn ere incommensurable Størrelser. Jeg har ikke liggende for mig Materialet til en Beregning over, hoormegret Hartkorn der kommer ud, men det er givet, at Hartkornshyrden bliver mindre for Klitbeboerne, dersom man følger Udvalgets Forslag, end den hidtil har været. Det er meget let, i alt Fald meget taknemmeligt at stille sig paa de Fattiges og Betrængtes Side, men det forekommer mig, at der ved Behandlingen af en Sag som denne er andre Hensyn, som man maa tillægge afgjørende Vægt. Den ærede Ordfører udtalte, at man vel skulde vogte sig for ved at fastholde en Bestemmelse i Lovudkastet som den foreslaaede at kaste Misnoie ind i de Sogne, for hvilke Loven kommer til at gjælde. Det forekommer mig, at naar man vil fastholde denne Tanke, maa man ogsaa erkjende, at Staten til enhver Tid er forpligtet til at afholde Udgiften ved Sandflugtsdæmpningen, uden at Lovseierne komme til at tage Deel deri; thi det er det hidtil bestaaende Forhold; Lovseierne have som saadanne Intet bidraget til Sandflugtsdæmpningen. Vil man altsaa med den ærede Ordfører ikke paalægge disse fattige Menneſter nogen Byrde, som de ikke hidtil have haft, kommer man i Virkeligheden til at fastholde ikke Udvalgets Indstilling, ikke Lovudkastet, men den hidtilværende Fordelingsnorm for Dæmpningsudgiften. Dette bliver Conſequenten, og jeg for mit Vedkommende maa udtale, at naar Loven ikke kan udkomme med den Fordelingsnorm, som er foreslaaet, foretrækker jeg den gamle Norm, med andre Ord, saa anseer jeg

det ikke for Umagen værd at røre videre ved dette Forhold. Det er mig uforstaaeligt, at den ærede Ordfører ikke kan gaae ind paa at erkjende, at Forholdet væsentligt forandres i det Dieblit, da det hele Dæmpningsarbejde gaaer over fra at være et Statsforetagende til at være et kommunalt Foretagende, og det forekommer mig at være i allerhøieste Grad urimeligt ikke at fordrø større Anstrængelser ogsaa fra Communens Side, end hidtil har været Tilfældet, da man af den kun har forlangt et forholdsvis lille Bidrag til den Udgift, som Staten og Amtsgommunen iøvrigt betaler. I Et skal jeg erklære mig fuldstændig enig med den ærede Ordfører, nemlig deri, at for Amtsgommunen vil det være en reen Bagatel, enten den betaler $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{6}$. Det er aldrig faldet mig ind at modsætte mig dette Forslag af Hensyn til Amtsgommunen; thi det er mig aldeles ligegyldigt, om Amtsgommunen eller Staten kommer til at betale noget Mere; men hvad der er mig om at gjøre, er, at de, hvem man betroer hele Arbejdet Udførelse, blive væsentligt interesserede deri, og det forekommer mig ikke at være en saadan Bagatel, som det ærede Udvalg og den ærede Ordfører vilde slyde det hen til at være. Den Bestemmelse, Udvalget foreslaaer, synes mig at rolle ved det, der er Grundvolden for hele Lovforslaget. Det ærede Medlem for Ribe Amt, som sidder her straaes over for (Kühnel), slyder idetmindste Beviis for, at der i det andet Thing har reist sig Stemmer for den samme Anstuelſe, som Udvalget vil gjøre gjøre gjældende. Jeg troer, at det ærede Medlem vil have Vanskelighed ved at paavise, at mere end en enkelt Stemme har reist sig derfor, medens der iøvrigt har været fuld Overensstemmelse om dette Punkt, og dersom jeg turde udtale det Indtryk, jeg har havt fra det andet Thing, er det det modsatte, netop det, at man nu vedblivende offerer for Meget fra Statens og Amtsgommunens Side paa dette Arbejde. Den ærede Ordfører henstillede med Hensyn til Genbringforslaget under Nr. 10, om man ikke vilde tage et væsentligt Hensyn til, hvad det andet Thing og Ministeren fastholde. Det skulde glæde mig meget, om det ærede Udvalg